

1 Ιανουαρίου 2024

Άγιος Βασίλειος ο Μέγας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Εορτάζει στις 1 Ιανουαρίου εκάστου έτους.

Ζει Βασίλειος, και θανών εν Κυρίω.
Ζει και παρ' ημίν, ως λαλών εκ των βίβλων,
Ιανουαρίοιο θάνες, Βασίλειε, πρώτη.

Βιογραφία

«... τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας». Με τη φράση αυτή, το απολυτίκιο, απόλυτα επιτυχημένα, τονίζει την κοινωνική προσφορά του Άγιου Βασιλείου, που με τη θεία διδασκαλία του στόλισε με αρετές τα ἦθη και τη ζωή των ανθρώπων.

Ο Μέγας αυτός πατέρας και διδάσκαλος της Ορθόδοξης Εκκλησίας γεννήθηκε το 329 μ.Χ., κατ' άλλους το 330 μ.Χ., στη Νεοκαισάρεια του Πόντου στο χωριό Άννησα και μεγάλωσε στην Καισάρεια της Καππαδοκίας. Τα δε εγκυκλοπαιδικά λεξικά αναφέρουν σαν πατρίδα του Μ. Βασιλείου την Καισαρεία της Καππαδοκίας. Είχε 8 αδέρφια, 3 αγόρια και πέντε κορίτσια. Από τα 4 αγόρια τα 3 αγόρια έγιναν επίσκοποι (ο Βασίλειος Καισαρείας, ο Γρηγόριος Νύσσης και ο Πέτρος Σεβάστειας) και το ένα μοναχός (ο Ναυκράτιος). Από τις 5 αδερφές του η πρώτη, και συγχρόνως το πιο μεγάλο παιδί της οικογένειας, η Μακρίνα, έγινε μοναχή. Οι γονείς του Βασίλειος (και αυτός), που καταγόταν από την Νεοκαισάρεια του Πόντου και Εμμέλεια, που καταγόταν από την Καππαδοκία, αν και κατά κόσμον ευγενείς και πλούσιοι, είχαν συγχρόνως και ακμαιότατο χριστιανικό φρόνημα. Αυτοί μάλιστα έθεσαν και τις πρώτες -καθοριστικής σημασίας- πνευματικές βάσεις του Αγίου.

Με εφόδιο αυτή τη χριστιανική ανατροφή, ο Βασίλειος αρχίζει μια καταπληκτική ανοδική πνευματική πορεία. Έχοντας τα χαρίσματα της ευστροφίας και της μνήμης, κατακτά σχεδόν όλες τις επιστήμες της εποχής του. Και το σπουδαιότερο, κατακτά τη θεία θεωρία του Ευαγγελίου, που την κάνει αμέσως πράξη με την αυστηρή ασκητική ζωή του.

Ας αναφέρουμε όμως, περιληπτικά, την πορεία των δραστηριοτήτων του. Μετά τις πρώτες του σπουδές στην Καισαρεία και κατόπιν στο Βυζάντιο, επισκέφθηκε, νεαρός ακόμα, την Αθήνα, όπου επί τέσσερα χρόνια συμπλήρωσε τις σπουδές του, σπουδάζοντας φιλοσοφία, ρητορική, γραμματική, αστρονομία και ιατρική, έχοντας συμφοιτητές του τον Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό (τον θεολόγο) και τον Ιουλιανό τον Παραβάτη.

Από την Αθήνα επέστρεψε στην Καισαρεία και δίδασκε την ρητορική τέχνη. Αποφάσισε όμως, να ακολουθήσει τη μοναχική ζωή και γι' αυτό πήγε στα κέντρα

του ασκητισμού, για να διδαχθεί τα της μοναχικής πολιτείας στην Αίγυπτο, Παλαιστίνη, Συρία και Μεσοποταμία. Όταν επέστρεψε, αποσύρθηκε σε μια Μονή του Πόντου, αφού έγινε μοναχός, και ασκήθηκε εκεί με κάθε αυστηρότητα για πέντε χρόνια (357 – 362 μ.Χ.). Ήδη τέλεια καταρτισμένος στην Ορθόδοξη Πίστη, χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος από τον επίσκοπο Καισαρείας Ευσέβιο. Ο υποδειγματικός τρόπος της πνευματικής εργασίας του δεν αργεί να τον ανεβάσει στο θρόνο της αρχιεροσύνης, διαδεχόμενος τον Ευσέβιο στην επισκοπή της Καισαρείας (370 μ.Χ.). Με σταθερότητα και γενναίο φρόνημα, ως αρχιερέας έκανε πολλούς αγώνες για την Ορθόδοξη Πίστη. Με τους ορθόδοξους λόγους που συνέγραψε, κατακεραύνωσε τα φρονήματα των κακοδόξων.

Στους αγώνες του κατά του Αρειανισμού αναδείχτηκε αδαμάντινος, ούτε κολακείες βασιλικές του Ουάλεντα (364 – 378 μ.Χ.), που πήγε αυτοπροσώπως στην Καισαρεία για να τον μετατρέψει στον Αρειανισμό, ούτε οι απειλές του Μόδεστου μπόρεσαν να κάμψουν το ορθόδοξο φρόνημα του Αγίου. Υπεράσπισε με θάρρος την Ορθοδοξία, καταπλήσσοντας τον βασιλιά και τους Αρειανούς. Ακόμα, αγωνίστηκε κατά της ηθικής σήψεως και επέφερε σοφές μεταρρυθμίσεις στο μοναχισμό.

Η δε υπόλοιπη ποιμαντορική δράση του, υπήρξε απaráμιλλη, κτίζοντας την περίφημη «Βασιλειάδα», συγκρότημα με ευαγή Ιδρύματα, όπως φτωχοκομείο, ορφανοτροφείο, γηροκομείο, ξενοδοχείο και νοσοκομείο κ.ά., όπου βρήκαν τροφή και περίθαλψη χιλιάδες πάσχοντες κάθε ηλικίας, γένους και φυλής.

Ο Μέγας Βασίλειος έχει πλούσιο και σημαντικό συγγραφικό έργο. Τα κυριότερα έργα του είναι οι 9 ομιλίες στην Εξαήμερο, ομιλίες στους Ψαλμούς, πολλές και διάφορες άλλες ομιλίες, ασκητικά έργα και επιστολές. Εκτός των άλλων έργων του, έγραψε και Θεία Λειτουργία, που, μετά την επικράτηση αυτής της συντομότερης του Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου, τελείται 10 φορές το χρόνο: την 1η Ιανουαρίου (όπου γιορτάζεται και η μνήμη του), τις πρώτες πέντε Κυριακές της Μ. Τεσσαρακοστής, τις παραμονές των Χριστουγέννων και των Θεοφανείων, την Μ. Πέμπτη και το Μ. Σάββατο.

Στα πενήντα του χρόνια ο Μέγας Βασίλειος, εξαιτίας της ασθενικής κράσεώς του και της αυστηρής ασκητικής ζωής του (ορισμένες πηγές λένε από βαριά αρρώστια του ήπατος ή των νεφρών), την 1η Ιανουαρίου του 378 μ.Χ. ή κατ' άλλους το 379 με 380 μ.Χ., εγκαταλείπει το φθαρτό και μάταιο αυτό κόσμο, αφήνοντας παρακαταθήκη και Ιερή κληρονομιά στην ανθρωπότητα ένα τεράστιο πνευματικό έργο.

Το συγγραφικό έργο του

Τα έργα του κατατάσσονται σε τέσσερις κατηγορίες:

Δογματικά συγγράμματα.

- α) «Ανατρεπτικός του Απολογητικού του δυσσεβούς Ευνομίου». Αποτελείται από τρία βιβλία και καταφέρεται ενάντια του αρχηγού των Ανομοίων Ευνομίου.
- β) «Προς Αμφιλόχιον, περί του Αγίου Πνεύματος». Επιστολική πραγματεία προς τον επίσκοπο Ικονίου Αμφιλόχιο σχετικά με το Άγιο Πνεύμα.

Ασκητικά συγγράμματα.

- α) «Τα Ηθικά». Συλλογή 80 ηθικών κανόνων.
- β) «Όροι κατά πλάτος». Περιέχει 55 κεφάλαια με θέμα γενικές αρχές του μοναχισμού.
- γ) «Όροι κατ' επιτομήν». Περιέχει 313 κεφάλαια που αναφέρονται στην καθημερινή ζωή των μοναχών.
- δ) «Περί πίστεως».
- ε) «Περί κρίματος».
- στ) «Περί της εν παρθενία αληθούς αφθορίας». Έργο σχετικό με την παρθενική ζωή.

Ομιλίες.

Ορισμένες από τις ομιλίες του είναι:

- α) «Εις την Εξαήμερον». Συλλογή 9 ομιλιών με θέμα τη δημιουργία του κόσμου.
- β) «Εις του Ψαλμούς». Συλλογή 18 ομιλιών με αφορμή το περιεχόμενο των Ψαλμών του Δαβίδ.
- γ) «Περί του ουκ έστιν αίτιος του κακού ο Θεός».
- δ) «Περί πίστεως».
- ε) «Κατά Σαβελλιανών, Αρείου και Ανομοίων».
- στ) «Προς τους νέους, όπως αν εξ ελληνικών ωφελοίντο λόγων». Το διασημότερο από τα κείμενα του Βασιλείου, στο οποίο πραγματοποιεί προσπάθεια γεφύρωσης μεταξύ χριστιανικής και κλασσικής παιδείας.
- ζ) «Προτρεπτικός εις το άγιον βάπτισμα».
- η) «Εις το πρόσεχε σεαυτώ».
- θ) «Προς Πλουτούντας».
- ι) «Εν λιμώ και αυχμώ».
- ια) «Εις την μάρτυρα Ιουλίτταν και περί ευχαριστίας».

Επιστολές.

Σώζονται 365 επιστολές με το όνομα του Μεγάλου Βασιλείου, που καλύπτουν την εικοσαετία από την επιστροφή του στην Καισάρεια από την Αθήνα έως και το

θάνατό του.

Το έθιμο της βασιλόπιτας

Στα χρόνια του Ιουλιανού του Παραβάτη, όταν το Βυζάντιο κήρυξε τον πόλεμο στην Περσία, ο Ιουλιανός πέρασε με τον στρατό του από την Καισαρεία. Τότε διέταξε να φορολογήσουν όλη την επαρχία και τα χρήματα αυτά θα τα έπαιρνε επιστρέφοντας για την Κωνσταντινούπολη. Έτσι, οι κάτοικοι αναγκάστηκαν να δώσουν ό,τι είχε ο καθένας χρυσαφικά νομίσματα κ.λπ. Όμως ο Ιουλιανός σκοτώθηκε άδοξα σε μια μάχη στον πόλεμο με τους Πέρσες, έτσι δεν ξαναπέρασε ποτέ από την Καισάρεια. Τότε ο Άγιος Βασίλης έδωσε εντολή και από τα μαζεμένα χρυσαφικά τα μισά να δοθούν στους φτωχούς, ένα μικρό μέρος κράτησε για τις ανάγκες των ιδρυμάτων της Βασιλείας, και τα υπόλοιπα τα μοίρασε στους κατοίκους με ένα πρωτότυπο τρόπο: έδωσε εντολή να ζυμώσουν ψωμιά και σε κάθε ψωμί, έβαλε από ένα νόμισμα ή χρυσαφικό μέσα, κατόπιν τα μοίρασε στα σπίτια, έτσι τρώγοντας οι κάτοικοι τα ψωμιά όλο και κάτι έβρισκαν μέσα. Έτσι, γεννήθηκε το έθιμο της πίτας που ονομάστηκε βασιλόπιτα.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ήχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυχον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Κάθισμα

Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὥφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε, Θεοφάντορ Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατήρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν, καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ

τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι, καὶ ὥσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπείνωσιν, δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν, οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Μεγαλυνάριον

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας, καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Ιερά Λείψανα: Ἡ Κάρα τοῦ Αγίου βρίσκεται στη Μονή Μεγ. Λαύρας Αγίου Ὁρους.

Ἡ δεξιὰ βρίσκεται στον Ἱερό Ναό Κοιμ. Θεοτόκου Ν. Φιλαδελφείας Ἀττικής.

Μέρος της δεξιᾶς βρίσκεται στη Μονή Ἰβήρων Αγίου Ὁρους.

Μέρη χειρὸς βρίσκονται στην Ἱερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος καὶ στη Μονή Παναχράντου Ἀνδρου.

Αποτμήματα τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Αγίου βρίσκονται στις Μονές Ἰβήρων, Διονυσίου (δύο), Παντοκράτορος (τρία) καὶ Αγ. Παύλου Αγίου Ὁρους, Αγ. Θεοδοσίου Ἀργους, Κύκκου Κύπρου, στη Λαύρα Αγ. Ἀλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετροπόλεως καὶ στο Ναό τοῦ Αγ. Γεωργίου των Ελλήνων Βενετίας.

Οπτικοακουστικό Υλικό

Ακούστε το απολυτίκιο!

Ἡ εορτὴ τοῦ Αγ. Βασιλείου στο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Μέγας Βασίλειος – Ι. Ν. Οσίων Παρθενίου και Ευμενίου των εν Κουδουμά, δια
χειρός Παναγιώτη Μόσχου (2006 μ.Χ.)

Μέγας Βασίλειος

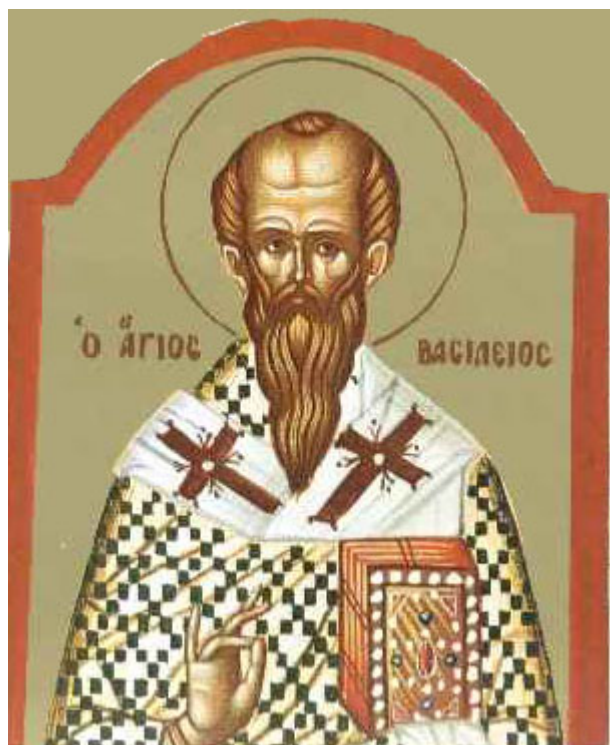

Μέγας Βασίλειος

Μέγας Βασίλειος – Γεωργία Δαμικούκα© (<http://www.tempera.gr>)

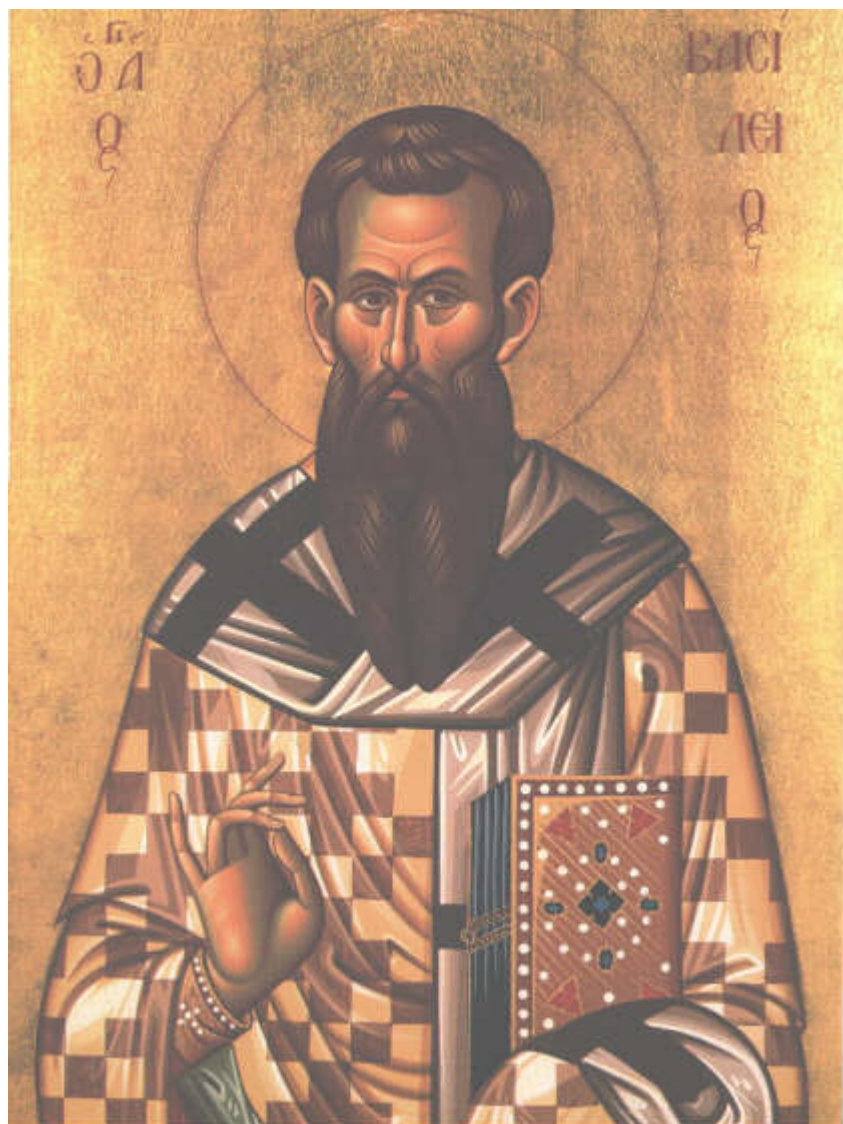
Μέγας Βασίλειος

Μέγας Βασίλειος

Μέγας Βασίλειος

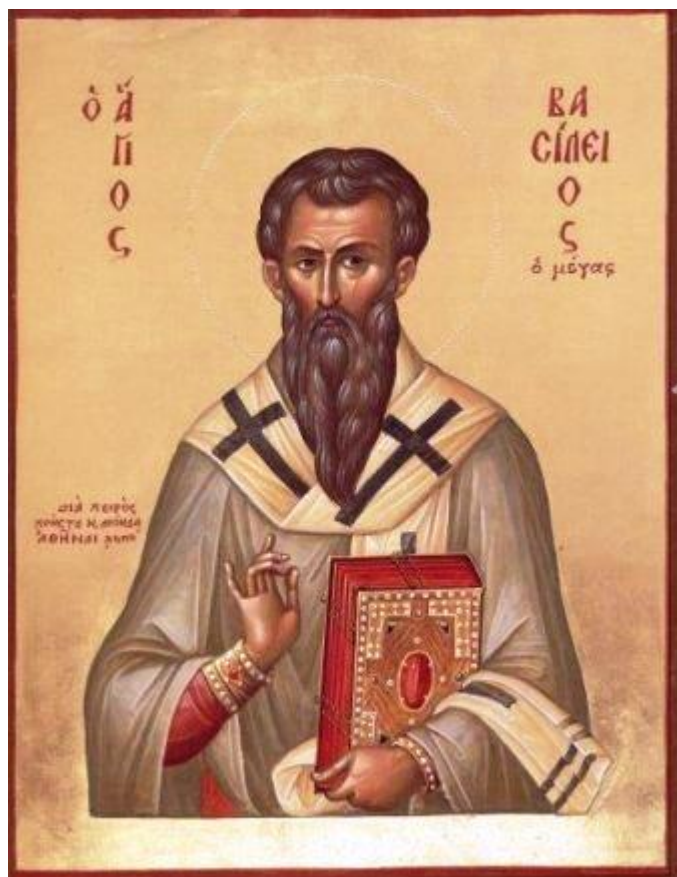
Μέγας Βασίλειος

Μέγας Βασίλειος

Μέγας Βασίλειος - Λυδία Γουριώτη© (<http://lydiagourioti-iconography.blogspot.com>)

Μέγας Βασίλειος

Πηγή: saint.gr